

overleg met de jonge mannen die met hem waren opgegroeid en bij hem in dienst waren.

⁹ Hij zei tegen hen: Wat raadt u aan dat wij dit volk zullen antwoorden, dat tot mij sprak: Maak het juk dat uw vader ons opgelegd heeft, lichter?

¹⁰ De jonge mannen, die met hem waren opgegroeid, spraken tot hem: Dit moet u zeggen tegen dat volk dat tot u heeft gesproken: Uw vader heeft ons juk zwaar gemaakt, maar maakt u het voor ons lichter. Dit moet u tot hen spreken: Mijn pink is dikker dan het middel van mijn vader.

¹¹ Welnu, mijn vader heeft een zwaar juk op u geladen, maar ik zal aan uw juk *nog meer* toevoegen. Mijn vader heeft u met gesels gehoorzaamheid bijgebracht, maar ik zal u met schorpioenen gehoorzaamheid bijbrengen.

¹² Toen kwam Jerobeam met heel het volk bij Rehabeam, op de derde dag, zoals de koning had gesproken: Kom op de derde dag bij mij terug.

¹³ En de koning gaf het volk een hard antwoord, want hij verwierp de raad van de oudsten die hem raad gegeven hadden.

¹⁴ Hij sprak tot hen overeenkomstig de raad van de jonge mannen: Mijn vader heeft uw juk zwaar gemaakt, maar ik zal aan uw juk *nog meer* toevoegen. Mijn vader heeft u met gesels gehoorzaamheid bijgebracht, maar ik zal u met schorpioenen gehoorzaamheid bijbrengen.

¹⁵ Dus luisterde de koning niet naar het volk. Deze ommekeer kwam namelijk van de HEERE, opdat Hij Zijn woord gestand zou doen dat de HEERE door de dienst van Ahia uit Silo tot Jerobeam, de zoon van Nebat, had⁸ gesproken.

¹⁶ Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord:

¹⁷ Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isai.

Naar uw tenten, Israël!
Zorg nu voor uw *eigen* huis, David!
En Israël ging naar zijn tenten.

¹⁷ Maar wat betreft de Israëlieten die in de

steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.

¹⁸ Toen stuurde koning Rehabeam ' Adoram, die over de herendienst *ging*. Maar heel Israël stenigde hem met stenen, zodat hij stierf. Koning Rehabeam had echter de moed om op de wagen te klimmen om naar Jeruzalem te vluchten.

¹⁹ Zo werden de Israëlieten avallig van het huis van David, tot op deze dag.

²⁰ En het gebeurde, toen heel Israël hoorde dat Jerobeam was teruggekeerd, dat zij hem naar de volksvergadering lieten roepen, en hem over heel Israël koning maakten. Niemand volgde het huis van David dan alleen de stam van Juda.

²¹ Toen Rehabeam in Jeruzalem aangekomen was, riep hij heel het huis van Juda en de stam van Benjamin bijeen, honderdtachtigduizend van de beste *manschappen*, geoefend in de strijd, om tegen het huis van Israël oorlog te voeren en het koningschap aan Rehabeam, de zoon van Salomo, terug te brengen.

²² Maar het woord van God kwam tot Semaja, de man Gods:

²³ Zeg tegen Rehabeam, de zoon van Salomo, de koning van Juda, en tegen heel het huis van Juda en Benjamin en de rest van het volk:

²⁴ Zo zegt de HEERE: U mag niet optrekken of strijden tegen uw broeders, de Israëlieten. Keer terug, ieder naar zijn huis, want deze zaak is bij Mij vandaan gekomen. Zij luisterden naar het woord van de HEERE en keerden terug om weg te gaan, overeenkomstig het woord van de HEERE.

DE KALVERDIENST VAN JEROBEAM

²⁵ Jerobeam bouwde Sichem uit, in het bergland van Efraïm, en ging daar wonen. Naderhand vertrok hij vandaar en bouwde⁹ Penuel.

²⁶ En Jerobeam zei in zijn hart: Nu zal het koninkrijk weer aan het huis van David komen.

²⁷ Als dit volk optrekt om offers te brengen in het huis van de HEERE in Jeruzalem, zal het hart van dit volk terugkeren naar hun heer, naar Rehabeam, de koning van Juda.

Dan zullen zij mij doden en terugkeren naar Rehabeam, de koning van Juda.

²⁸ Daarom pleegde de koning overleg en maakte twee gouden kalveren. Hij zei tegen *het volk*: Het is te veel voor u om op te trekken naar Jeruzalem.¹⁰ Zie uw goden, Israël, die u uit het land Egypte hebben doen optrekken.

²⁹ En hij plaatste het ene in Bethel, en het andere zette hij in Dan.

³⁰ Dit werd *aanleiding* tot zonde, want het volk liep vóór het ene uit, tot aan Dan toe.

³¹ Hij maakte ook een *godshuis* op de *offerhoogten* en hij stelde priesters aan uit alle geleidingen van het volk,¹¹ die niet tot de nakomelingen van Levi behoorden.

³² Verder stelde Jerobeam een feest in voor in de achtste maand, op de vijftiende dag van de maand, zoals het feest dat in Juda *gevierd werd*, en hij besteeg *dan* het altaar. Zo deed hij *ook* in Bethel door offers te brengen aan de kalveren die hij gemaakt had. Hij stelde ook in Bethel priesters aan voor de *offerhoogten* die hij gemaakt had.

³³ Ook bracht hij brandoffers op het altaar dat hij in Bethel gemaakt had, op de vijftiende dag van de achtste maand, in de maand die hij in zijn *eigen* hart bedacht had. Zo stelde hij voor de Israëlieten een feest in en offerde op het altaar door reukoffers te brengen.

JEROBEAM DOOR EEN PROFEET TE BETHEL BESTRAFT

13 En zie, er kwam een man Gods door het woord van de HEERE uit Juda naar Bethel, terwijl Jerobeam bij het altaar stond om een reukoffer te brengen.

² Hij riep tot het altaar, door het woord van de HEERE, en zei: Altaar, altaar, zo zegt de HEERE: Zie, in het huis van David zal een zoon geboren worden, van wie de naam Josia zal zijn. Die zal op u de priesters van de hoogten offeren, die op u reukoffers brengen. Ja, men zal mensenbeenderen op u verbranden.

³ Op die dag gaf hij een teken: Dit is het

teken, waarvan de HEERE heeft gesproken: Zie het altaar zal scheuren en de as die erop ligt, zal eraf storten.

⁴ En het gebeurde, toen de koning het woord van de man Gods hoorde, dat deze tot het altaar in Bethel uitgeroepen had, dat Jerobeam zijn hand van op het altaar uitstreckte en zei: Grijp hem! Maar zijn hand, die hij tegen hem had uitgestrekt, verstijfde, zodat hij hem niet meer naar zich toe kon trekken.

⁵ En het altaar scheurde, en de as stortte van het altaar af, overeenkomstig het teken dat de man Gods door het woord van de HEERE had gegeven.

⁶ Toen antwoordde de koning en zei tegen de man Gods: Tracht toch het aangezicht van de HEERE uw God gunstig te stemmen, en bid voor mij dat mijn hand weer teruggetrokken kan worden! Toen trachtte de man Gods het aangezicht van de HEERE gunstig te stemmen, en de hand van de koning kon weer teruggetrokken worden en werd als daarvoor.

⁷ En de koning sprak tot de man Gods: Kom met mij mee naar huis, en kom op krachten. Dan zal ik u een geschenk geven.

⁸ Maar de man Gods zei tegen de koning: Al gaf u mij de helft van uw huis, ik zou niet met u meegaan, en ik zou in deze plaats geen brood eten of water drinken.

⁹ Want zo heeft de HEERE mij door Zijn woord geboden: U mag geen brood eten of water drinken, en u mag niet terugkeren via de weg waarlangs u gegaan bent.

¹⁰ Zo ging hij langs een andere weg, en keerde niet terug via de weg waarlangs hij naar Bethel gekomen was.

DOOD VAN DE PROFEET TE BETHEL

¹¹ Nu woonde er in Bethel een oude profeet. Zijn zoon kwam en vertelde hem alles¹² wat de man Gods die dag in Bethel had gedaan, met de woorden die hij tot de koning had gesproken. Zij vertelden die aan hun vader.

¹² Hun vader sprak tot hen: Welke weg is

⁸ 1 Kon. 11:11,31 ⁹ 2 Sam. 20:1 ¹⁰ 1 Kon. 4:6; 5:14 ¹¹ 2 Kon. 17:21 ¹² 2 Kron. 11:1 ¹ 2 Kron. 11:2 ² Gen. 32:30

⁴ 2 Kon. 17:16 ⁵ Ex. 32:8 ⁶ Num. 3:10; 1 Kon. 13:33; 2 Kon. 17:32; 2 Kron. 11:15 ⁷ 2 Kon. 23:15,16,17 enz. ⁸ Ex. 8:8; 9:28; 10:17; Num. 21:7; Hand. 8:24 ⁹ Num. 22:18 ¹⁰ 12:31 *hij stelde ... volk* - Letterlijk: hij maakte priesters van de einden van het volk. ¹¹ 13:6 *teruggetrokken kan worden* - Letterlijk: weer naar mij terugkomt. ¹² 13:11 *alles* - Letterlijk: al het werk.